

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ЗАПОРІЗЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Наукове товариство студентів, аспірантів, докторантів і
МОЛОДИХ ВЧЕНИХ

ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ
науково-практичної конференції з міжнародною
участю молодих вчених та студентів
«Актуальні питання сучасної медицини і
фармації 2019»
13 – 17 травня 2019 року

УДК: 61

A43

Конференція включена до Реєстру з'їздів, конгресів, симпозіумів та науково-практичних конференцій 2019 року (179), посвідчення Укр ІНТЕІ № 125 від 29.03.2019.

ОРГКОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ:

Голова оргкомітету: проф. Колесник Ю.М.

Заступники голови: проф. Туманський В.О., доц. Авраменко М.О.

Члени оргкомітету: проф. Візір В.А., доц. Моргунцова С.А., доц. Компанієць В.М., доц. Кремзер О.О., доц. Полковніков Ю.Ф., доц. Шишкін М.А., д.біол.н., доц. Павлов С.В., проф. Разнатовська О.М., голова студентської ради Усатенко М.С.

Секретаріат: доц. Іваненко Т.В., ст. викл. Абросімов Ю.Ю., студенти Подлужний Г.С., Москалюк А.С, Скоба В.С, Гонтаренко Е.О.

Збірник тез доповідей науково-практичної конференції з міжнародною участю молодих вчених та студентів «Актуальні питання сучасної медицини і фармації 2019» (Запорізький державний медичний університет, м. Запоріжжя, 13-17 травня 2019 р.). – Запоріжжя: ЗДМУ, 2019. – 200с.

ISSN 2522-1116

Запорізький державний медичний
університет, 2019.

ОСОБЛИВОСТІ УТВОРЕННЯ ДЕЯКИХ МЕДИЧНИХ ТЕРМІНІВ

Кузнецова Д.С.

Донецький національний медичний університет

Упродовж вивчення курсу «Латинська мова та основи медичної термінології» майбутні лікарі часто вважають вивчення латинської міфології та елементів давньоримської історії «зайвою» інформацією. Мета цієї роботи – продемонструвати необхідність ознайомлення студентів із грецько-римською культурою, для кращого розуміння анатомічної та клінічної номенклатури. Проаналізуємо терміни, пов'язані з богинею кохання.

Афродіта – найдавніше божество, уособлення всього живого, богиня любові, шлюбу, пологів, вигодовування дітей. Ім'я Афродіти згадується в ряді медичних термінів, в наш час є символом пластичної хірургії. З цією грецькою богинею ототожнюється італійська Венера – богиня садів, поширення культу якої в I ст. до н. е. нагородило її різними іпостасями і зблизило не тільки з Афродітою, але й зі східними богинями чуттєвої любові Ісідою і Астартою, що в новий час дозволило використовувати її ім'я для позначення розділу клінічної медицини – венерології.

Медики часто використовували грецькі та латинські імена богині любові: *umbilicus Veneris* (ямочки щоках), *oestrus Veneris* (клітор), *potum Veneris* (яблуко Венери – статевий член, *mons Veneris* для нижнього відділу лона на рівні лобка.

Також у анатомії іноді вживається *mons sacer Veneris* (священний пагорб Венери) як синонім до *radix pollicis* (корінь великого пальця руки).

У клінічній термінології використовується словосполучення *corona Veneris* (корона Венери) – сифілітична висипка на лобі, у вигляді пояску на шкірі лоба.

Отже, наведені приклади доводять важливість розширення уявлень студентів про культуру та міфологію Древнього Риму.

ГРЕЦЬКІ ТЕРМІНОЕЛЕМЕНТИ У МЕДИЧНІЙ ГЕЛЬМІНТОЛОГІЇ

Літаш А.К.

Запорізький державний медичний університет

Вступ. Термін «паразитологія» представлений одним словом, яке складається з двох терміноелементів (ТЕ) грецького походження: *parasitos* – паразит і *logos* – наука. Знання паразитів людини, їх біології та екології необхідні для розробки заходів боротьби з паразитарними хворобами.

За навчальною програмою студенти-медики вивчають медичну гельмінтологію, яка включає близько 35-и нозологій (гр. *posos* – хвороба) та 30-и їх збудників.

Мета дослідження: дослідити вживання у навчальній та науковій літературі грецьких ТЕ у назвах гельмінтозів та гельмінтів, що їх викликають.

Отримані результати. В організмі людини паразитують близько 342 видів гельмінтів, 30 з яких поширені на території України та входять до складу двох типів: *Plathelminthes* (Плоскі черви) і *Nemathelminthes* (Круглі черви). Але основний об'єкт біологічної таксономії (гр. *taxis* – порядок; *nomos* – закон) не тип, абіномен, започаткований шведським натуралістом К. Ліннеєм. Він запропонував кожний вид організмів називати двома словами, перше з яких – родова назва, друге – видова, а разом вони утворюють наукову назву виду (*speciesname*). Це і є бінарна номенклатура (*Genus, eris, n* – рід; *Species, ei, f* – вид). Всі паразити, наразі гельмінти (гр. *helminthes, um, f*), є патогенними (гр. *pathos* – страждання, *genos* – народження) і здатні викликати захворювання.

Назви паразитичних хвороб утворюються з кореня родової назви збудника, до якого додається суфікс -оз (-ез, -аз) або -льоз. Аналіз нозологічної інформації по гельмінтам, яку повинні засвоїти студенти-медики, показав, що частотність хвороб, що мають закінчення -оз, досягає 85,71%, а закінчення -льоз характерне лише для 14,29% хвороб. Наприклад, родова назва Сисуна печінкового (*Fasciolahepatica*) в українській транскрипції буде Фасціола, корінь слова – **фасціол**, до нього додаємо закінчення -льоз і формуємо назву хвороби фасціольоз, а латинською мовою назва цієї ж хвороби буде *Fasciolosis*: до кореня слова *Fasciol-*, приєднують грецький суфікс -оста закінчення -is. Загалом грецькі суфікси іменників та прикметників мають

стале семантичне (гр. semanticos – визначальний) значення і вказують на патологічний процес (-osis, is, f), але у багатьох випадках суфікс -os сенсу не має і виконує словотвірну роль.

Продовження нозологічного аналізу виявило винятки з цього правила. Так, при формуванні наукової назви хвороби, яку спричиняє *Ascarislumbricoides*, до кореня слова *Ascaris*- приєднуємо суфікс -osis хвороба в латинській транскрипції повинна називатися *Ascariosis*, але її валідна (дійсна, правильна) назва *Ascariidosis*. Вона визначається за допомогою правил «Міжнародного кодексу зоологічної номенклатури: четвертого видання», за якими родові назви з грецькими основами утворюються за правилами грецької граматики, тобто у родовому відмінку, де вони набувають суфіксів «t» або «d» між коренем та закінченням слова.

Подібним чином відбувається утворення нозоформ *Hymenolepidosis*, *Ancylostomatosis*, *Nematodosis*, *Trematodosis*, назви яких вживаються в україномовних літературних джерелах.

Проведемо граматичний аналіз розглянутого бінома.

Ascarislumbricoides – Аскарида людська Біномінальна назва виду (узгоджене означення). Родова назва: *Ascaris*, іменник, f, Швідміна, gen. sing.; Видовий епітет: *lumbricoides*, прикметник, f, Швідміна, gen. sing.

Висновок: вважаємо за доцільне зосередити увагу студентів-медиків на досконалому вивченні не тільки анатоμο-гістологічної, клінічної та фармацевтичної, а й зоологічної латинської термінології, яка є невід’ємним елементом підготовки лікаря кожної спеціальності. Граматичний матеріал допоможе краще зрозуміти та засвоїти термінологічний матеріал, назви гельмінтів та структуру таксономічних категорій.

МАНІФЕСТАЦІЯ ТІЛЕСНОСТІ

Шкарупа В.Є.

Запорізький державний медичний університет

Вступ. У сучасному світі темп життя людини значно змінився під впливом прогресу технологічного і інформаційного, не рідкістю є нехтування біологічним підґрунтям існування людини, що у свою чергу приводить до виникнення небажаних ефектів як з боку психоемоційного так і фізичного стану здоров’я. Одним із активів маніфестації проблем є самоушкодження.

Мета дослідження. Огляд вище згаданого феномену, визначення передумов виникнення. «Self-Harm» від англійської самоушкодження, термін що позначає поведінку людини спрямовану на нанесення собі поранень, виключаючи на меті суїцид. Самоушкодження може бути одним із симптомів психічних захворювань, таких як біполярний розлад, шизофренія, тривожність та інші, проте спостереження доводять, що люди різного віку і статі, без виражених клінічних маніфестацій та скарг, органічних ушкоджень ЦНС чи її метаболізму, час від часу схильні до нападів самоушкодження, особливо це стосується людей молодшого віку. На сьогодні, за статистичними даними кожен сьомий підліток хоч раз мав справу із подібною аутоагресією. Частіше за все люди не можуть чітко назвати причину своїх дій. Деякі люди говорять що відчують себе «більш живими», «реальними» коли відчують біль, інші запевняють, що фізичний біль допомагає полегшити біль психологічний, деякі так ведуть боротьбу із агресією, а для когось це вже пагубна звичка. Так чи інакше, однак частіш за все акти самоушкодження виникають як наслідок кульмінації стресової ситуації, а в кінцевому результаті людина отримує полегшення. Слід зазначити, що люди схильні до самоушкоджень не обов’язково отримують задоволення безпосередньо від болю, чи мають нижчий больовий поріг, полегшуючий ефект надає сам акт самоушкодження. До найбільш вірогідних причин соціального генезу відносять: насилля (фізичне чи психологічне), надмірний стрес, дефіцит уваги з боку батьків, низька самооцінка. Також не можна виключати такі фактори як вживання психоактивних речовин, та органічні порушення. Проте у контексті даної роботи розглядається феномен самоушкодження саме у фізично здорових людей. Вище сказано, що виникнення явищ самоушкодження можна пов’язати із дефіцитом уваги оточуючих, проте це не значить що такі дії є показовими. Навпаки більшість людей соромляться та приховують свої схильності такого роду, що може бути вкрай небезпечним для них самих. Адже хоч самоушкодження не має на меті суїцид, вірогідність нещасного випадку зростає до 60%. Не можливо сказати точно що такі люди піддаються лікуванню, проте точно можна сказати що даний феномен потребує уваги та досліджень.

Висновки. Для людської душі, свідомості, розуму, головним інструментом взаємодії із світом є саме фізичне тіло, воно виступає таким собі універсальним конвертером сигналів, тому феномен самоушкодження є таким цікавим із філософської точки зору. Самоушкодження може вказувати на конфлікт із зовнішнім середовищем, глибоке внутрішнє не прийняття певних явищ, і перенесення деструктивного настрою саме на фізичний носій. Дуже важливим моментом є не ігнорувати це явище.

ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ МЕДИЧНОЇ РЕФОРМИ	174
Колесніков С.О., Аніщенко М.А.	
ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ВИКОРИСТАННЯ АЛКАЛОЇДОВМІСНОЇ РОСЛИННОЇ СИРОВИНИ ДЛЯ ВИГОТОВЛЕННЯ ЛІКАРСЬКИХ ЗАСОБІВ (НА ПРИКЛАДІ ЛАТУКУ ДИКОГО)	175
Кондратенко Л.В., Гамбург Л.С.	
ПРАВОВІ ПРОБЛЕМИ СУДОВО-МЕДИЧНОЇ ЕКСПЕРТИЗИ ТРУПУ	176
Кочергін К.О., Єрмолаєва Г.В.	
ДЕЯКІ АСПЕКТИ ЗАХИСТУ ПРАВ МЕДИЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ У ПРОЦЕСІ ЛІКУВАННЯ ХВОРИХ НА ВІЛ-ІНФЕКЦІЮ	177
Мороз Д.В.	
СОЦІАЛЬНІ ТА ПРАВОВІ КОНФЛІКТИ СОЦІАЛЬНИХ РОЛЕЙ ФАРМАЦЕВТА	178
Мосаєв Ю.В.	
РЕФОРМА ШВИДКОЇ (ЕКСТРЕНОЇ) МЕДИЧНОЇ ДОПОМОГИ В УКРАЇНІ.....	178
Москалюк А.С., Аніщенко М.А.	
ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ПРОГРАМ СУРОГАТНОГО МАТЕРИНСТВА В УКРАЇНІ.....	179
Ремжина Ю. О., Скріпкін С. В.	
ДО ПИТАННЯ ПРО СУЧАСНІ ФУНКЦІЇ ПУБЛІЧНИХ ВИДАТКІВ В СФЕРІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я: ПРАВОВИЙ АСПЕКТ	180
Скріпкін С.В.	
ГУМАНІТАРНІ НАУКИ В МЕДИКО–ФАРМАЦЕВТИЧНІЙ ОСВІТІ	182
КІБОРГІЗАЦІЯ: НОВІ ВИКЛИКИ ФІЛОСОФІЇ	181
Аверченко В.Л.	
БЛОГ-ТЕХНОЛОГІЇ У ВИВЧЕННІ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ	182
Ель Хаїк Хамза, Кремпова Л.О.	
РОЛЬ ВИВЧЕННЯ ЛАТИНСЬКОЇ МОВИ У ЗАСВОЄННІ ІНОЗЕМНІЙ МОВИ ЗА ПРОФСПРЯМУВАННЯМ.....	182
Зьома Є.В.	
ВИКОРИСТАННЯ ФІЛОСОФСЬКОЇ МЕТОДОЛОГІЇ У СУЧАСНІЙ ПСИХОТЕРАПІЇ (НА ПРИКЛАДІ МЕТОДА ЛОГОТЕРАПІЇ ВІКТОРА ЕМІЛЯ ФРАНКЛА).....	183
Кандибей В.К., Утюж І.Г.	
ФЕНОМЕН ПАМ'ЯТІ ЯК КЛЮЧ ДО ОСОБИСТІСНОЇ УНІКАЛЬНОСТІ.....	184
Коноваленко О.М.	
ОСОБЛИВОСТІ УТВОРЕННЯ ДЕЯКИХ МЕДИЧНИХ ТЕРМІНІВ.....	185
Кузнєцова Д.С.	
ГРЕЦЬКІ ТЕРМІНОЕЛЕМЕНТИ У МЕДИЧНІЙ ГЕЛЬМІНТОЛОГІЇ.....	185
Літаш А.К.	
МАНІФЕСТАЦІЯ ТІЛЕСНОСТІ.....	186
Шкарупа В.Є.	